

תת"ע 3025/11/18 - מוחמד אבו ג'מל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3025-11-18 מדינת ישראל נ' אבו ג'מל
תיק חיצוני: 61116897085

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצי-אורי
המבקש	מוחמד אבו ג'מל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 26.11.2018.

המבקש קיבל דו"ח מסוג ברירת משפט המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מעל למותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").

המבקש ביקש להישפט על העבירה והדין בעניינו נקבע ליום 26.11.2018.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך ₪1,500.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי אין אישור מסירה בתיק וכי לא ידע על מועד הדיון, חרף העובדה שהתקשר למשטרה לברר על כך. עוד טען המבקש כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי ההזמנה לדין נשלחה לכתובת הרשומה של המבקש שצוינה בבקשתו להישפט.

לטענת המשיבה טענתו הכללית של המבקש לפיה לא ביצע את העבירה, לרבות אי צירוף תצהיר לבקשתו, לא מוכיח את הנדרש.

דין והכרעה

עמוד 1

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל את ההזמנה לדין ועל כן לא התייצב לדין.

על-פי אישור המסירה שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדין שנקבע ליום 26.11.2018 נשלחה לכתובת אותה ציין המבקש בבקשתו להישפט, "ג'בל מוכבר, ירושלים מיקוד 9795001", אשר חזרה בציון ההערה "עזב".

לנוכח העובדה שההזמנה לדין נשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש אותה אף מסר בעצמו בבקשתו להישפט, אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבקש כדין ואין בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

חשש לעיוות דין

המבקש טען כי לא ביצע את המיוחס לו.

ההלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין, בפרט לנוכח העובדה כי המבקש לא צירף לבקשתו כל ראיה או תצהיר המפרטים ומאששים את טענותיו. יתרה מכך, גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. טענתו של המבקש בנוגע לדו"ח כללית ואינה כוללת אסמכתאות להוכחתה.

משכך, אני קובעת כי טענתו של המבקש לפיה לא ביצע את המיוחס לו אינה מהווה עיוות דין המצדיק את ביטול פסק הדין.

בנוסף, חרף עברו התעבורתי של המבקש ועל אף בקשת המשיבה להשית על המבקש כפל קנס הושת עליו הקנס המקורי בלבד. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ט, 03 יולי 2019, בהעדר הצדדים.